

SZEGEDI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BELVÁROSI PLÉBÁNIA (TEL. 136.)

FŐSZERKESZTŐ VÁRHELYI JÓZSEF P. PRELÁTUS, PLEBÁNOS.

MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER.

Új csillag a magyar égen.

Írta: **Mandola Aladár dr.** tanítóképezdei tanár.

Egy kékes-szinű könyv fekszik az asztalomon, a címképen XV. századi fametszeten Árpádházi Boldog Margit van ábrázolva a dömés-kolostor apácaruhájában, jobbában lilium, baljában imakönyv, lábai előtt a régi magyar cimer. A könyv címének betűi Ráskai Lea margitszigeti betüinek utánzata: Magyarország művészeti emlékei.

Szép és kedves volt B. Margitot címképnek tenni, kiről Prohászka azt mondja, hogy élete rövid volt, de emléke örök tavasz marad. Ezután úgy érezzük, hogy ő, az örök tavasz, vezet keresztül a könyv szavain és ábráin, hanem lépten-nyomon az **alkotó** áhítat képei tárulnak elénk. Az Egyház sugalló szavai az építészet kristályaiba futnak át s beszélnek régmúlt idők meghitt szakairól, mikor még az ember közelebb érezte magát Istenhez, mint az emberhez.

Az Előszó azt mondja, hogy minden magyar ember tudatába bele kell égetni a könyv képeit és betűit, mert ezek a magyar alkotó erő bizonyítékai s jóvátételt vár az az igazságtalanság is, hogy idegen kezekre jutott az a sok kő, fa, szén és forma, melyek elődeink életéhez tartoztak.

A könyv alkalmas arra, hogy megjavítsa rólunk a világ nézetét, mint látható, hogy nemcsak fegyverrel, hanem a művelődéssel is helyet szorítottunk magunknak Európa földabroszán.

A mult század közepén nálunk régészkedő osztrák tanárok azt a balhiedelmet terjesztették rólunk, hogy a magyar művészetről 1850-ig alig lehet szó s ami van, az is idegen mestereknek köszönhető. Ezt a receptet aztán átvették nemzetiségeink is és mindent fitymáltak, ami magyar. A külföld tőlük vette át a kész értékeket és kritikákat és ez az oka annak, hogy a régi magyar művészettel oly kevesen vannak tisztában még itthon is. Az iskolákra itt új feladatok várnak, melyekhez ez az új kék csillag, ez az új könyv kitűnő szolgálatot fog tenni. A régi magyar művészet

ódon romantikájának új világát tárja fel bennünk, hogy az ifjúból, — bátran kimondom, — neonacionalistát formáljon katolikus értelmezésben.

Ez az ifjuság méltányolni fogja a régiségkutató fárasztó munkáját, mely sokszor téhenistállóból bontja ki egy régi templom faragott köveit, mint azt a rátóti prépostság temploma igazolja, majd megtanít olvasni kőbetükből rótt szöveget, mit porladó halottak kezei faragtak-irtak a magyar történelem legragyogóbb korszakáról, a magyar középkorról.

E drága szöveg kőbetűi lépésről-lépésre cáfolnak rá az oszt-rák **tudósok** (?) fordításaira s lerántják a leplet arról a célzatoságról, mellyel oly sokat ártottak nekünk a külföld előtt.

Adatok bizonyítják, hogy festői ruhaviseletünk mellett régebbi házainkban is szerettük a pompát s ha külföldi építőmesterek magyar épületet emeltek, mindig számolniok kellett a megrendelő **egyéni és nemzeti ízlésével** s ezzel a külföldi építészeti divatba olyan magyar jellemző vonások kerültek, melyek egészen elűttek az idegen hatásoktól, magyar jelleget kaptak.

Igy volt a templomépítészettel is. A magyar templom szervezésben olvad össze a toronnyal, mint a külföldi s mindinkább egységbe kerül a kettő, miáltal a torony megszünteti harangláb jellegét.

Már első székesegyházainkban annyi jóízlés és eredetiség mutatkozik, amennyi a XI. századbeli külföldi kőfaragóktól nem igen tellett. A székesfehérvári bazilikát Szent István Kean bolgár fejedelem kincseiből építtette s az olyan önállóan gondolkodó fejedelemről, mint első királyunk volt, fel lehet-e tételezni, hogy nem szólt volna bele az építészeti menetébe? Ugyanigy az esztergomi székesegyháznál is? Az a kömennyezet, mely utóbbiról a XII. századból fennmaradt, vajjon nem a magyar szőlő fűrtjeit és leveleit használja fel mintául? Nem lopakodott volna-e be oda a magyar flóra és fauna diszitmény gyanánt, mint magyar jellemző vonás? Erről kár vitatkozni is.

A veszprémi székesegyházat Gizella királyné építtette, melynek régi maradványait 1910-ben fejtették ki a templom barokk burkolatából s amit hangsúlyozni akarunk, a sablonos ékitmények között honfoglaláskori palmetta (pálma) rajzok vannak, mint a magyarság keleti emlékképei. (Bizáncból.)

Jellemző, hogy a honfoglaláskorabeli ékszerek állatalakjait s a növényvilágból az akantasztemplomokat építészeink és kőfaragóink igen gyakran beledolgozzák az épület diszei közé, hogy kicsendüljön belőlük a magyar hang, a magyar szó és a magyar lélek.

Mindez azt bizonyítja, hogy Magyarország már a kezdet kezdetén is sajátos vonásokkal gazdagítja a keresztény építészeti

művészetet s már ekkor is beleszólt az európai mű-szellem kialakításába. Pedig még csak azután jöttek az Árpád-kori, az Anjouk és Mátyás király páratlan szépségű templomai: a pécsi bazilika, a gyulafehérvári templom, a sári monostor-templom, a karcsai, zirci, apátfalvi, lébenyi, jáki, zsámbéki, aszófői román épületművek; majd a budavári, pozsonyi, ferences és klarissza templomok; ismét a kassai, bártfai, kolozsvári, szegedi stb gótikus építészeti remek.

Most már nem hiszünk az osztrák tudósok szavainak, mert az új kék-könyv B. Margit liliomos képével egy új világba vezet bennünket, hol már nemcsak a szép templomokban, hanem a szép lelkekben is gyönyörködünk, akik a műalkotásokat megteremtették. A könyvet az Egyetemi nyomda adta ki, fennállásának 350 éves emlékére. Ajánljuk minden tanintézetnek.

Mexico.

Irtta: **P. Bóta Ernő S. J.**

Mi történik már ott, tudja mindenki ujságjainkból, beszédeinkből, előadásainkból. Az első keresztények véres üldözését ismételik meg.

A történelem az élet tanító-mestere, okulnunk kell a szemünk előtt lejátszódó eseményeken. Hitünk szerint az Isteni Gondviselés intézi a népek és nemzetek sorsát, önkéntelenül is eléink tódul a kérdés, miért bocsátotta a jósgos Isten e súlyos keresztet a mexikói katolikusokra?

Mexikó hatszorta nagyobb Nagymagyarországnál, 15 millió lakóssal kiknek nagyrésze katolikus, alig 1 százalék akad köztük másvallásu, kitetszik abból is hogy több érsek és 30 püspök kormányozza. A katolikus vallás állam vallás. És mégis a katolikusok rabszolgák lettek saját országokban!

Nem csoda. 1823-ig spanyol alkirályok kormányozták, azután a szabadkőművesség köztársaság

cimén kezébe kaparintotta a hatalmat a katolikusok közömbössége, aluszékonysága miatt. Így történik ez mindenütt, ahol különbséget tesznek hazafiság és vallásosság között. A szabadkőműves kormányok pazarló, tétkozló kormányzása miatt csakhamar pénzzavarba jutott az ország, és az ország adóssága címen lefoglalták az egyházi javakat. 1857-ben pedig teljesen elrabolták javait; világi célokra fordították úgy, hogy pl. a katolikus egyetem kápolnájából pálinkás bolt lett. A szabadkőműves kormány a katolikusok hallgatása miatt még nagyobb vérszemet kapott: ez évben tehát a még meglevő templomokat, iskolákat, kórházakat, papnevelőket állami tulajdonnak nyilvánította (tehát más célokra is felhasználhatja) a papok számát megszorította s nagy részét az országból száműzte. Az egyik tartomány 111 működő pap helyett csak 6-ot enge-

délyezett a hivek gondozására, a másik tartomány csak nős papokat tűr meg. Nyilvános iskolában papok nem taníthatnak. Aki papot bebocsát házába, hogy ott istentiszteletet végezzen, pénz vagy börtön büntetésre ítélik. Háromszáz tanítót állásától megfosztottak, mert az egyházüldöző törvényeknek nem vetették alá magukat.

Mindez történik 15 millió katolikus szeme láttára. Mivel áttartják magukat? Templomot építenek, templomba, bucsukra járnak, buzgó ájtatos emberek, de a spanyol királyi kormány alatt megszokván a vallás védelmét, most a vallásüldöző kormányok alatt nehezen ébrednek tudatára annak, hogy vallásuknak, legnagyobb kincsüknek védelmét most már maguknak kell átvenniök. A páholyok elég ovatosan hajtották végre tevéket. 1917-ben befejezték törvénykezésükben az alapvetést, de a törvényt nem hajtották végre. Előzőleg betöltötték a hivatalokat embereikkel és főleg megtszítították a hadsereget a vallásos tisztectől. Majd a zsidó vallásu, sok erkölcsi fogyatékosu Callest ültették az elnöki székebe, aki 1926-ban elérkezettnek látta az időt pokoli tervei közvetlen kiviteléhez. 1927. augusztus 1-én szokatlan kegyetlenséggel és vérengzéssel kitört a vallásüldözés, melynek két hónap alatt 500 vértanuja lett.

Nagy mulasztásokat követtek el a mexikói katolikusok. A sok közül a legnagyobb az, hogy nincs sajtójuk. Olvassák a közömbös sőt egyházellenes lapokat. Nem szer-

vezkednek a társadalmi életben, a politikában, nem vesznek részt a közügyekben, a választásoknál nem érvényesítik szavazati jogukat, miáltal befolyásuk napról napra csökken. Emellett Calles megnyitotta az ország határait az orosz bolsevikiknek, 104.000 kommunista zsidót telepített le, akik törzskarát képezik. Most már a katolikusok is megostoroztatásukban tudatára ébredtek szomorú helyzetüknek és katolikus öntudatukat el nem vesztyé gyönyörű példáit adják a bátor hitvallásnak, ha kell a vértanúságnak.

Magyar katolikusok! Addig okoljunk a mások kárán, míg nem késő. Tanuljunk meg és tartuk kötelességünknek, hogy **csak katolikus lapokat olvassunk**, egyesületekbe szervezkedjünk, a közügyek iránt érdeklödjünk, a választásoknál jogainkat érvényesítsük, a hivatalokban számarnyunkhoz méltó helyet foglaljunk el és katolikus elveinknek mindenütt érvényt szerezzünk. Nem elég katolikusnak lenni csak a templomban, legyünk katolikusok a nyilvános életben is, ahol csak megjelenünk, hogy a mexikói sorsára ne jussunk.

„EXPRESS“

Nemzetközi Szállítmányaóási Rt. Szeged.

Butorszállítások zárt és nyitott kocsikkal.

Szállítási hivatal a Máv. részére.
Kelemen-utca 1. Telefon : 12—90.

Tudnivalók a bérnialásról.

Pünkösöd első és második napján a 9 órai szentmise után bérnialás lesz a Fogadalmi templomban. A bérnialkózók-nak a következöket kell tudniok.

Miért kell bérnialkozni? A bérnialásnak az a célja, hogy bátor hitvallókat neveljen, vagyis hogy a bérnialtat meg-erösítse a hitellenes kísértésekkel szemben, amelynek a katolikus ember nap-jainkban annyira ki van téve. Célja to-vábbá, hogy gyakorlati katolikusokká ed-ze a megbérnialtakat, akik hitük szerint élnek és annak a parancsait lelkiismeretesen megtartják.

Ki bérnialkozhatik? Bérnialkozhat minden megkeresztelt ember egyszer éle-tében. Akik az első szent gyónást és ál-dozást elvégezték, elég idösek arra, hogy ezt a szentséget fölvegyék. Bár a bér-nialás nélkül is lehet üdvözülni, mégis azt fel nem venni, ha alkalom van rá, bünös hanyagság és tiszteletlenség vol-na Jézus iránt, aki ezt a szentséget ja-vankra rendelte. Aki viszont többször kísérelné meg a bérnialkozást, súlyos szentségtörést követne el.

Hogyan kell készülni a bérnialásra? A bérnialandónak 1. oktatást kell hallgat-ni a felveendő szentségröl, (az iskoláso-kat hitoktatóik, a felnötteket a plébánia papjai készítik elő a szentség felvételé-re); 2. a szent gyónást és áldozást elvé-gezni (halálos bün állapotában já-rulni a szentséghez súlyos szentségtö-rés); 3. és meg kell ígérnie, hogy mint

derék katolikus akar élni és halni.

Mit kell tudni a bérmaszülökröl? A bérmaszülö kötelessége az, hogy bérma-gyermekét a buzgó katolikus életre szó-val és példával segítse. Éppen ezért bérmaszülö csakis katolikus lehet, aki maga is meg van már bérnialva. Fiuk-nak csak bérmaatyjuk, leányoknak csak bérmaanyjuk van. Egy bérmaszülö egy-szerre legfeljebb csak két bérmagyerme-ket vállaljon. A keresztszülöket ne hiv-juk bérmaszülöknek. Aki nem tud sze-rezni bérmaszülöt, anélkül is megbér-mialkozhatik. Semmi körülményelf kö-zött nem lehet bérmaszülö az, aki az egyház előtt érvénytelen vegyes, vagy polgári házasságban él. A bérmaszülö és a megbérnialt között lelki rokonság jön létre. A bérnialáskor választott uj név által uj védöszentet kapunk, ákinak a pártfogását az életben gyakran kell kérnünk és példáját követnünk. Ezért nem lehet olyan nevet választani, ame-lyik nem szent név (pl. Árpád, Zsolt, Enikö, Ibolya stb.) Nem a bérma aján-dékért bérnialkozunk, hanem a Szentlé-lek kegyelmeiért.

Hol kell a bérnialásra jelentkezni? Az iskolaköteles gyermekek, a középis-kolai tanulók, az ismétlő- és iparosta-nonciskolákban járó tanulók a hitoktató-juknál jelentkeznek. Töle kapják meg az utasításokat és a bérmacédulákat. A felnöttek a plébánia hivatalban jelent-kezzenek.

Az ország katolikus lakossága a ju-bileumi év alkalmából nemzeti zarándok-lással keresi fel Lourdest. A zarándok-lás július 4-én indul és érinti Postumiát, Mestrét, Milánót, (2 nap), Genuát, Ven-timigliát, Marseillest, Tarascont, Tou-lousest, Lourdest (6 nap), kirándulás Biarritzba és Párisba. Visszafelé Nizza (két nap), Monaco, Genova (két nap), Pádva (fél nap), Velence (két nap),

Triest, Nagykanizsa, Budapest. Résztvé-teli díj gyorsvonat Budapesttöl Buda-pestig, szállítás pályaudvartól szállodáig és vissza, teljes ellátás, a megállóhe-lyeken elsőrendü szálloda. A III. osztá-lyon 350 pengő, a II. osztályon 520 pen-gő. Jelentkezni az Országos Katolikus Szövetség-nél személyesen, vagy levélileg (Budapest, IV., Ferenciek tere 7.) lehet,

16. Szerda Nep. szt. János.
17. **Áldozócsütörtök.**
18. Péntek Szt. Venanc vt. †
19. Szombat Szt. Celesztin pp.
20. **Vasárnap** Szien. szt. Bernardin.
21. Hétfő B. Bob. András vt.
22. Kedd Szt. Julia sz.
23. Szerda Szt. Dezső pk.
24. Csütörtök Keresztények Segítsége.
25. Péntek VII. Szt. Gergely pp. †
26. Szombat Néri szt. Fülöp ††
27. **Pünkösdvasárnap** Szt. Béda hv.
28. **Pünkösdhétfő** Szt. Ágoston pk.
29. Kedd Pazzi szt. Magdolna
30. Szerda Szt. Jobb feltalálása †
31. Csütörtök Szt. Angela sz.

(A vastag betű misehallgatásra, a † és †† pedig bójtre figyelmeztet.)

Május 17-én Uruk mennybemenetelének ünnepe. A szokott ünnepi rend. A Fogadalmi templomban a 8 órai mise alatt a belvárosi móra- és a kisegítő iskola kisebb tanulói az első szent áldozáshoz járulnak. Utána a Szt. Vince Egyesület hölgyei a móra- és kisegítő iskola növendékei részére kertjükben szeretetvendégséget rendeznek.

Hasonlóképpen a többi városrészekben is e napon lesznek az ünnepélyes első áldozások.

Rókuson: Reggel 7 órakor a rókusré-
szi elemi iskolák növendékeinek áldozása,
utána szeretetlakoma.

Alsóvároson: 8 órakor az alsóvárosi
iskolák növendékeinek, utána a plébá-
niai nagyteremben szeretetvendégség.

Alsóvároson Áldozócsütörtököt megelő-
ző három napon az elemi iskolások ré-
szére lelkigyakorlat lesz a templomban,
reggelenként 8 órakor és délután 3 óra-
kor szentbeszéddel.

Felsővároson: 8 órakor, utána a szil-
féri iskolában szeretetlakoma. Délután 4
órakor a Szivgárdisták a Dugonics-ut-
cai polgári iskola tornatermében műsoros
ünnepélyt tartanak. Műsor kapható a

felsővárosi sekrestyénél, 50 fillérért.

Ujszegeden: 9 órakor, az ujszegedi is-
kolák növendékeinek első áldozása; utá-
na az Ujszegedi Szent Vince Egyesület
rendezésében a templomkertben szeretet-
lakoma.

Május 26-án pünkösöd vigiliája. Szil-
goru bójt.

Május 27-én, pünkösöd vasárnapján
órákor püspöki mise. Utána a megyés-
főpásztor a férfiakat, május 28-án ha-
sonlóképpen a nőket bérálja. Aján-
latos a béralkozóknak, hogy előkészü-
let gyanánt május 25–26–27-én ve-
gyenek részt az este 6 órai májusi ájtat-
tosságon, amikor a szentbeszédek a bér-
málás szentségéről szólnak.

Május 29-én a belvárosi Rózsafüzér-
társulat elhunyt tagjaiért énekes szent-
mise a Kálvária-kápolnában.

Május 29-én tavaszi kántorbójt, esz-
enyhített.

Rókuson május hó folyamán minden
kedden, csütörtökön és pénteken este
órákor szentbeszéd.

Ujszegeden május hó folyamán a ré-
gi munkástelepen minden kedden és pént-
teken este 6 órakor májusi ájtatossá-
g szentbeszéddel. Az *Ujszegedi Szent Vin-
ce Egyesület* tagjai május 20-án a tem-
plomban gyülekeznek és testületileg vo-
nulnak fel Rothermere fél 11 órakor ér-
kező fiának fogadtatására.

A Fogadalmi templomban május 20-án
a hősök emléknapján, 9 órakor ünnepé-
lyes szentmise. Délután 5 órakor pedig
a belvárosi temetőben gyászünnepély.

Felsővároson a május 13-ára tervbe-
vett szentkúti zárandoklat a rossz idő-
járás miatt bizonytalan időre elmaradt.
Jelentkezni még lehet a plébánia hívá-
sában.

Felhívtnak a béralkozni szándéko-
zók, hogy a plébániahivatalokban és a
hittanár uraknál mielőbb jelentkezzenek.

és pontosan jelentsék be keresztelésük és születésük idejét és helyét, valamint bérmaszüleik nevét.

Május hó második felében a Fogadalmi templomban a szentbeszédnek a következő rendben lesznek.

Május 16-án: Jézus otthona a földön. Dr. Révai József.

Május 17-én: A megdicsőült Jézus otthona. Kaposy Gyula.

Május 18-án: A megszentelő malaszt fogalma. P. Elsasser S. J.

Május 19-én: A malaszt hatása. P. Elsasser S. J.

Május 20-án: A megszentelő malaszt szükségessége. P. Elsasser S. J.

Május 21-én: Belső és külső malaszt. Varga Ferenc.

Május 22-én: A jócselekedetek gyara-

pitják a kegyelmi életet. Dr. Diósi Géza.

Május 23-án: A szentségek fogalma. P. Elsasser S. J.

Május 24-én: Krisztus Urunk hét szentséget rendelt. Dr. Révai József.

Május 25-én: A bérálás. P. Fiedler S. J.

Május 26-án: A bérálás szertartása. Kiss István.

Május 27-én: A Szentlélek hét ajándéka. Dr. Révai József.

Május 28-án: A keresztség szentsége. P. Fiedler S. J.

Május 29-én: A keresztség szertartása. Balogh István.

Május 30-án: A végső állhatatosság malasztja. P. Csávossy S. J.

Május 31-én: Isteni malasztnak Anyja. Várhelyi József prélat, plébános.

Felvétel a Szegedi Kir. Katolikus Tanítóképző Intézetbe.

A szegedi kir. katolikus tanítóképzőintézet I. osztályába való felvételért folyamodhatnak az 1928-29-iki tanévre azok az éptestű, egészséges tanulók, a kik életük 14-ik évét betöltötték, de a 18-ik életévüket nem érték el, a gimnázium, reál-gimnázium, reáliskola, vagy polgári iskola 4. osztályát sikeresen elvégezték, vagy a folyó iskolai évben sikeresen elvégzik.

Felvételért június hó 15-ig lehet folyamodni. A felvétel és segélyezés iránt benyújtandó 1.60 P. bélyeggel ellátott és moóri Glattfelder Gyula dr. csanádi megyéspüspök urhoz címzett s a tanítóképzőintézet igazgatójához beadott folyamodványhoz eredetiben, vagy hiteles másolatban a következő okmányok csatolandók:

1. születési anyakönyvi kivonat.
2. ujkeletű hatósági orvosi bizonyítvány;
3. Iskolai bizonyítvány annak igazolására, hogy folyamodó a polgári iskola, gimnázium, vagy reáliskola négy osztályát sikeres elvégezte.
4. ujkeletű hiteles községi bizonyít-

vány a családfő polgári állásáról, jövedelméről és a kérvényező esetleges magánvagyonáról;

5. az illetékes lelkész, vagy hitoktató bizonyítványa, hogy folyamodó valláserkölcsi kötelességeinek mindenkor szívesen eleget tett.

Minden melléklet szabályszerű okmány bélyeggel látandó el. Akinak ujkeletű hiteles szegénységi bizonyítványa van, annak folyamodványa, valamint a folyamodvány mellékletei is bélyegmentesek.

A tanítóképzőintézet vidéki növendékei az intézettel kapcsolatos püspöki internátusban elátásban részesülnek. Az el-látási díj egy hónapra 45 pengő.

Vidéki növendékeknek az internátusban kell elhelyezkedniök. Csak kivételesen, különös méltánylást érdemlő okokból és az igazgató előzetes engedélyével fogadhatnak szállást és ellátást a városban.

Példás magaviseletű, szorgalmas és jeles előmenetelű szegény tanulók internátusi segélyt kaphatnak, egyrészt a m. katolikus tanulmányi alap, másrészt a csanádi megyéspüspök ur által kegyesen

adományozott internátusi segélyek terhére.

A köztartási díjak havonként és előre fizetendők az intézet pénztárába.

Szegény tanulók könyvsegélyben is részesülnek.

A felveendő növendékek tandíjat nem fizetnek.

A kántori és leventeoktatói kiképzésben való részvétel kötelező.

Az érdeklődőknek a felvételre vonatkozó, vagy azzal kapcsolatos bármely természetű felvilágosítást az intézet igazgatósága adja meg. A megkereséshez válaszbélyeg csatolandó.

Az intézet igazgatósága.

Az Aquinói Szent Tamás-Társaság a bölcslelettudomány minden részének és történetének művelésére 1893-ban létesült. Felolvasó üléseket tart, a felolvasásokat eszmecsere követi. Szorosan bölcséleti tárgyú, alapos és korszerű dolgozatok jutnak benne előadásra. Eddig 300 előadás hangzott el benne, ezek közt 18 Prohászktól. Az ülések színhelye a Központi Papnevelőintézet dísztermé Budapest, IV., Prohászka Ottokár ucca 7., I. emelet.

A rendes tagot a közgyűlés választja a bölcsélet művelőiből. Alapító bárki lehet 100 pengővel, pártoló szintén, évi 4 pengő kötelezettséggel. Elnök: *Dr. Notter Antal* jog- és államtudományi ny. r. tanár, Ügyvezető-alelnök: *dr. Kiss János* egyetemi ny. r. tanár, Budapest IX., Köztelek ucca 1., ide forduljon, aki alapító, vagy pártoló tagul be akar lépni, aki rendes tag kíván lenni, aki illyent akar ajánlani, aki felolvasni, aki fizetni, ingyen tájékoztató füzetet, vagy meg-

hívót akar kapni. Számvizsgáló: *dr. Pataky Arnold* apát, egyetemi ny. r. tanár. Főtitkár: *dr. Schütz Antal* egyetemi ny. rendes tanár. Titkár: *dr. Artner Edgár* egyetemi magántanár.

Az Aquinói Szent Tamás-Társaságban elhangzott előadások rendszerint a *Religio* hit- és bölcslelettudományi folyóiratban jelennek meg. Ugyanez a folyóirat a Társaság minden ülésének lefolyását s az azokban elhangzott eszmecsereket közli. A *Religio* országunk legrégibb időszaki irodalmi vállalata. 1928. ban 87-ik évfolyamába lép. Alapította *dr. Szaniszló Ferenc* nagyváradi kánok, később nagyváradi püspök 1841-ben. Szerkeszti és kiadja: *br. Kiss János* egyetemi tanár, az Aquinói Szent Tamás-Társaság ügyvezető-alelnöke. (Budapest, IX. kerület Köztelek ucca 1. sz.) *Ára 1928-ra 10 pengő.* Komoly megkeresésre ingyen mutatványszámot küld a kiadó.

Mindennapos eset.

A vasuton együtt utazik egy pap egyvalaki akárkivel. Kezdetben mindenféle közömbös dolgokról beszélgetnek. Végül, ami ilyenkor elkerülhetetlen, rátérnek a vallásra.

— Mindenekelőtt meg kell mondanom, főtisztelendő uram, hogy hitetlen vagyok. Nem hiszek sem az Istenben, sem az ördögben, nem hiszek sem a menyországban, sem a pokolban.

— Nagyon jól van. És foglalkozott ön valamikor a vallás tanaival?

— Nem én!

— Tanult a Szentségekről?

— Nem én!

— Olvasta ön a szentek életét, a nagy katolikus írók műveit?

— Nem én!

— Ismeri ön az Evangéliumot?

— Nem ismerem.

— Hát akkor, tisztelt uram, ha megengedi, ön nem hitetlen, hanem — tudatlan.

— **Szülők figyelmébe!** A pécsi Jézustársasági Pius Internátus igazgatósága (Pécs, Pius intézet) ez uton is felhívja az érdeklődő m. tisztelt szülők figyelmét, hogy akik a jövő tanévre gyermekük számára helyet óhajtanak biztosítani az intézetben, minél előbb érdeklődjenek az intézet igazgatóságánál, hogy a késői jelentkezéssel járó kellemetlenségek kölcsönösen elkerülhetők legyenek. Megkeresésre nyomtatott tájékoztatóval (prospektus) készséggel szolgál az igazgatóság. Növendékeket lehetőleg csak a klasszikus gimnázium első és második osztályára veszünk fel. Felsőbb osztályra jelentkező növendék csak nagyon előnyös minősítés esetén tarthat számot felvételre. Az évi tartásdíj (ellátás, mosás, fűtés, világítás) 1000 pengő.

— **A szegedi dohánygyár munkásai** május 27-én tartják zászlószentelési ünnepélyüket, mely alkalommal Haller István országgyűlési képviselő mondja az ünnepi beszédet. Aznap este társas vacsora lesz az ujszegedi Vigadóban.

— **Az Ujszegedi Szent Vince Egyesület** június hó 10-én (rossz idő esetén 17-én) nagyszabású népiünnepélyt rendez a Kulturház javára.

— **Miről jó a gyónás?** A párisi rendőrségen egy pap nemrégén egy kétmillió frank értékű gyűrűt

adott le. A kincset érő ékszert egy megtévelyedett egyén lopta el Nizzában egy gazdag amerikai hölgytől, de mert gyóntatója megtagadta tőle a feloldozást, a míg bűnét jóvá nem teszi, átadta a gyóntatónak az ékszert, avval a kérelemmel, juttatná vissza jogos tulajdonosának.

— **Van-e hitélet Páris hirhedt külvárosaiban?** Dubois, párisi érsek nemrég templomot épített Páris egyik külvárosában, amelynek lakosai nagyrészt gyárimunkások — erős kommunista befolyás alatt állnak. A külváros buzgó plébánosa rövid idő alatt valóságos csodát művelt ebben a „vörös” negyedben: legutóbb már a plébánia megosztása és új templom építése vált szükségessé. Az első templom felszentelése alkalmával történt, hogy egyszerre 50 keresztetelen felnőtt egyén járult az érsek elé megkereszteltetését kérve.

— **Emlékeztető!** Sok katolikus ember van, akik megfeledeznek Jézus szavairól: Bizony mondom nektek, ha nem eszitek az Ember Fiának testét és nem isszátok az ő véré, nem lesz élet tibenetek! Ne felejtjük az egyház parancsát: Bűneidet minden esztendőben meggyónjad és legalább husvét táján az Oltáriszentséget magadhoz vedd. Ha még nem tettünk volna eleget ennek a parancsnak, siessünk minél hamarabb elvégezni a husvéti gyónást és szentáldozást.

— **Készülnek a Kálvária-kápolna harangjai.** A napokban tartotta értekezletét a Kálvária-kápolna harang bizottsága Petrik Antal, Barta Mihály, Ablaka György, Metzger Péter és Balogh István segédlelkész részvételével. Az értekezlet eredményeként Petrik Antal 3 harangot rendelt meg. Egyet 280 kgr. súlyban H hangut, egyet 120 kgr. súlyban E hangut, egyet 60 kgr. súlyban Gis hangut, összesen 2716 pengő értékben, mely összeg az egyesületek által végzett gyűjtés révén legnagyobbbrészt már együtt van. A hiányzó összeget a Szeged-belvárosi egyházközségtől és a várostól fogják kérelmezni. A harangok szentelése előre láthatólag június 29-én, Szent Péter és Pál ünnepén fog megtörténni, még pedig Szent István király, Pádúai Szent Antal és Szent Margit tiszteletére. A harangok nemcsak reggel, délben és este az Ur Angyalára figyelmeztetik majd a hivatottakat, hanem utolsó utjukon a halottaknak is bucsut mondanak.

— **Évzáró ünnepély a szegedi női főiskolában.** Műsoros előadás keretében tartotta meg a női főiskola idei évzáró ünnepélyét a Jézus Szive Népkeányai Társasága Vásárhelyi sugáruhelyiségében Glattfelder Gyula dr. megyéspüspök, Várhelyi József pápai prelátus, Aigner Károly dr. főispán és neje, Somogyi Szilveszter dr. polgármester és neje, Csávossy Elemér, S. J., Muntján István dr. egyházközségi elnök jelenlétében nagy hallgatóság előtt. Hübner József titkár megnyitója után Messik Mária igazgatónő tartotta érdekes be-

számolóját, melyet változatos és művészileg is értékes műsor követett. Ennek befejeztével a megyéspüspök elismerését és örömét fejezte ki az egész évi nagyjelentőségű munkáért. A műsoros előadást a rendkívüli nagy érdeklődés miatt még két ízben meg kellett ismételni.

— **Énekek rendje.** Május 17-én Szeretettel jönnek Hozzád . . .
Üdvözlégy Oltáriszentség . . .
Nagyasszonyunk, hazánk reménye . . . Május 20-án: Im, arcunkra borulunk . . . Zálogát adta, oh Jézus . . . Égi Szűz Virág . . . Május 27-én: Beme-gyek szent templomodba . . .
Ez nagy Szentség valóban . . .
Boldogasszony Anyánk . . . Május 28-án: Áldozattal járul Hozzád . . . Ó égből szállott . . .
Egek ékessége . . .

Hősök iskolája. A jezsuiták vezetése alatt állott versailles-i St. Genevieve-kollégium a „Hősök iskolája” megtisztelő elnevezést kapta, mert évkönyveiből összeállított adatok alapján kintűnt, hogy neveltjei sorából aránytalanul sok közéleti nagyság és olyan férfiú került ki, aki a világháboruban életét áldozta hazájáért. Növendékei közül került ki Franciaország három nagynevű marsallja: Foch, d'Esperay és Lyautey, továbbá 255 tábornok, 23 admirális, 3839 gyalogsági, 1455 tüzérségi, 729 tengerészti. Ezek közül a háboruban elesett 1931, köztük 9 tábornok és 70 parancsnok.

— **Jótekonyság.** Benszülött punk nevelésére Tóth Istvánné 3 pengőt adományozott.

Az amerikai katolicizmus fejlődése. Az „Official Catholic Directory” 1928-iki kötete szerint, az amerikai katolikusok száma közel 20 millió. A múlt év folyamán 33.991 nemkatolikus tért át a katolikus hitre. Az amerikai katolikusoknak van 18.293 templomuk s 25.773 papjuk, akik közül 4 bíboros, 13 érsek és 99 püspök. 136 szemináriumuk van 14.432 papnövendékkel. A katolikus iskolákban 2,281.837 növendék tanul. A legnagyobb egyházmegye a newyorki, 1,274.000 katolikussal, azután a csikágói 1,250.000 katolikussal.

— **Képek Szovjetországból.** A párisi „Victoire” a következő statisztikai adatokat közli a szovjet kormány által kivégeztetett áldozatokról: a cári család, 31 püspök, 1660 áldozópap, 34 ezer 585 tanító és tisztviselő, 68,878 arisztokrata és nemes, 56.310 katonatiszt, 79.900 állami hivatalnok, 196.000 munkás, 263 ezer katona és 890 ezer földműves.

Az orosz lakásinség jellemzésére szolgálnak a következő adatok: a szakszervezetbe felvett szellemi munkások közül csak 20 százaléknak van saját otthona, még a legelőkelőbb kategóriába tartozók közül is legeljebb a fele lakik saját lakásában, a többiek ismerősöknél, rokonoknál kénytelenek meghuzódni. A moszkvai egyetemi hallgatók 24 százaléknak csak ágya van. Fürdő és tiszta fehérnemű az álmok világába tartoznak. 40 százaléuk hét óránál kevesebbet alszik és 14 órai munkát végez. Természetes, hogy 85 százaléknak tuberkulotikusok.

Apukára kell vigyáznom ..
Nagybőjtben volt. Mártika, a 6 éves csöppség hizelkedve simult az édesapjához.

— Apuka, ugy szeretném, ha ma este eljönnél velem a templomba. A Lucit is az apukája kíséri, meg a Bözsit is . . .

— Jól van, kisleányom, elkísérlek.

Egy óra múlva Mártika az édes apja kezébe fogózva ment fel a templom lépcsőin. Egy ismerős hölgygel találkoztak; apuka átadta neki kisleányát, ömaga pedig átment a templom másik oldalára, ahol a férfiak ülnek. Mártika azonban látta, hogy az édesapja nem megyül a többiek közé, hanem a mellékajtón át kimegy az utcára.

Másnap nem eresztette el apuka kezét a kisleány. Ő is a férfiak oldalán akart maradni. A plébános ur észrevette: „Nem itt a te helyed, kicsikém, menj át a többiekhez a másik oldalra!” A kicsike fontoskodó arccal surta a fülébe: „Ne küldjön el tisztelendő bácsi! Apukára kell vigyáznom!”

Miképp a földön, úgy a menyben is . . .

*A kertben játszott a kislányom,
Pillét kergetett virágos ágyon;
Futott utánuk s ha egy kisiklott, más
után kapott, —*

*S nem látott engem.
Majd, hogy kifáradt, széjjelpillantott,*

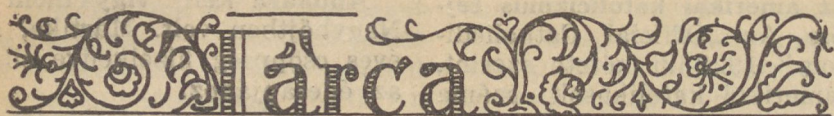
Bűnbánó arccal karomba ugrott:

*— Ne haragudjon. Lepkehajszka közt
sokszor gondolt rám, —*

S mindent feledtem . . .

*Igy futunk mi mind kis pillék után
S nem látjuk az Urat, pedig Ő is vár;
S fáradtan mégis, ha hazatérünk, tárt
karjába zár,*

Hisz, — Atyaisten . . .
N. Czike Gábor.

A legnagyobb jó és a legnagyobb rossz a világon.

Aesopus, a költő, kedvenc rabszolgája volt Xantus-nak, a hatalmas, gazdag nagyurnak. Egy alkalommal, behivatta rabszolgáját és a lelkére kötötte, hogy kiválóan finom ebédre gondoskodik, mert kedves vendégeket vár. „Azt akarom, hogy az jöjjön ez alkalommal az asztalra, ami a legértékesebb, legjobb a világon”, mondotta.

Másnap megérkeztek a vendégek. Megkezdődött a lakoma. Első fogásként kocsonyába fagyasztott nyelv került az asztalra. Xantus megelégedett mosollyal figyelte vendégei pompás étvágyát. A következő tálról rózsaszínűre pácolt nyelv mosolygott a vendégekre egy tengeri rák-koszoru közepéből. Xantus kissé nyugtalanul kezdte figyelni Aesopus arcát, de ez rendithetetlen nyugalommal vonult harmadszor, negyedszer a terembe a felszolgáló rabszolgák élén, — akik bár a konyhaművészet minden rafinériájával elkészített nyelvet, — de azért mégis csak újra, meg újra nyelvet tálatnak az ámuló vendégek elé. A házigazda végre is dühös méltatlankodással támadt rá szolgájára és súlyos büntetéssel fenyegette meg vakmerő tréfájáért. De Aesopus a legnagyobb lelki nyugalommal vágta ki magát:

— „Eszemben sem volt réfálni, uram, — mondotta, — csak parancsodnak engedelmeskedtem. Azt rendelted, hogy azt tálaljam asztalodra, amit legjobbnak, legértékesebbnek tartok. Már pedig az én szerény véleményem szerint nincs a nyelvnél jobb dolog a világon. **A nyelv tanít, figyelmeztet, rendreutasít, vigasztal, bátorít. Nyelvünk dicséri Istent s mondja el neki kéréseinket.**

Xantus látva, hogy vendégei derülnek Aesopus ötletén, maga is jókedvre hangolódott s nevetve fordult vendégeihez: „Kedves barátaim, szerencsétessétek holnap is. A holnapi ebédén ugyanis avval fog bennünket Aesopus megvendégelni, amit a legrosszabbnak tart a világon. Majd meglátjuk, mivel lep meg bennünket”.

A meghívást általános tetszés fogadta. Másnap kíváncsi érdeklődéssel jelentek meg a meghívottak. Sokféle változatban, de mégis csak nyelvet kaptak ebédre.

Xantus csalódottan hívatta maga elé rabszolgáját s szigorú hangon vonta felelősségre a menü összeállításáért.

— „Uram, — védekezett Aesopus, — azt parancsoltad, hogy olyan dolgot főzsek ebédre, amit legrosszabbnak tartok. Engedelmeskedtem. Mondd, uram, van-e kegyetlenebb, kártékonyabb

dolog a világon, mint az a nyelv, amelyet nem tart kordában a bölcs mértékletesség, nem fékez a szivjóság? Mi okoz a világon több bajt, szomorúságot, mint a rossz nyelv? **A rágalmazó nyelv olyan, mint a pusztító tűz, mint a mérges vipera. Zavar, egyenetlenség, perpatvar, háboruszkodás jár a nyomában. Hány család békéjét, hány sziv boldogságát tették tönkre a rossz nyelvek!**"

Eredeti, szellemes módon így magyarázta meg Aesopus Krisztus előtt 500 évvel azt az elévülhetetlen igazságot, amelyről nem ártana néha kissé el-el elmélkedni. Mert ki az, aki sohasem vétkezett a nyelvével?

Bizony, igaza volt Aesopusnak: a nyelv lehet a legnagyobb jó, de éppugy a legnagyobb rossz is a világon, aszerint, hogy jóra, vagy rosszra használjuk fel. Legyünk nyelvünk használatában is hűséges tanítványai Annak, aki arra tanított bennünket: „szeresétek egymást” s ne használjuk másra, csak jóra a nyelvünket. Állítsuk ezt a hathatós, de veszélyes fegyvert az igazság és jóság, a szeretet és méltányosság szolgálatába s ne engedjük, hogy valaha a hazugság, a szeretetlenség, gyűlölködés, vagy önzés esz-közévé váljék.

Doktor ur . . .

Doktor ur, a fiam miatt jövök. Elszeretném egyszer hozni, hogy alaposan megvizsgálja, de előbb beszélni szeretnék Önnel...

— Parancsoljon helyet. Hány éves a fiu?

— Tizenhat. Olyan ideges néhány hét óta. Ingerlékeny, indulatos. A legkisebb ellentmondás kihozza a sodrából. Keveset eszik. Alig alszik. Mindig csak olvas. Azt hiszem, a sok olvasás fárasztotta ki ennyire az idegeit.

— Mit olvas?

— Ugyan, doktor ur; egy 16 éves fiatalember már nem gyerek, akinek minden tettét ellenőrizheti a mama. Igazán nem kérdeztem tőle, hogy mit olvas.

— Nagy kár. És mondja, nagyságos asszonyom, otthon tölti-e az estéket a kedves fia?

— Nem mindennap. Három-négyszer hetenkint szórakozni megy: moziba, színházba, vagy egy-egy táncmulatságra.

— Kinek a társaságában? A szüleivel, az édesatyjával szokott ugy-e szórakozni?

— Hová gondol, kedves doktor ur? Ő megnyugtatót bennünket, hogy jó társaságban van s minthogy kijelentette, hogy nem szereti ha vele megyünk, hát csak természetes, hogy nem rontjuk el a mulatságát. Igaza is van; egy 16 éves fiúnak kislány, akinek állandóan a mamája szoknyáján kelljen ülnie . . .

— Ezekután nem is szükséges, hogy elhozza hozzám a fiát, nagyságos asszony. Így is meg tudom állapítani a diagnózist. Neki nem annyira orvosra, mint inkább gyóntatóra van szüksége.

— Gyóntatóra? Egy 16 éves fiatalembertől csak nem lehet kívánni, hogy a templomokat bujja! A fiam meg egyáltalán nem szokott templomba járni.

— Sajnálom, nagyságos asszonyom, de ebben az esetben igazán nem tehetek semmit a fia érdekében. Az ő lelkének olyan sebei vannak, amelyeket az orvostudomány nem, hanem egyedül a vallás tud meggyógyítani.

Apostolkodjatok.

— Templomot építünk a szegény vörös munkásnegyedben. Ugye számíthatunk nagyságos asszony segítségére is?

— Hogyne, Plébános ur. Természetesen... Vállalom a toronyrőzsát. Számíthat rá.

— Hol vagyunk még a toronyrőzsától? Egyelőre sokkal szükségesebb kiadásaink vannak.

— Jól van, jól. Tehát a toronyrőzsza miatt ne fájjon a feje, az az én gondom.

Ez a párbeszéd folyt le a napokban köztem és egy „jótékonykodó” hölgy között. Istenem, milyen sok ilyen jótékony hölgyünk van s milyen kevés van azokból, akik igazán segítenek. Csakugy hemzsegnek az életben azok a vadászok, akik csak orosz-
lánt akarnak löni, pedig még nem is láttak egyet sem s fogadni mernék, hogy nem is nagyon kíváncsoznak az oroszán közelébe. Isten annyi kötelességet rótt ránk közvetlen környezetünkkel szemben, ne keressük a munkateret elérhetetlen messzeségben. Aki komolyan dolgozni akar, az okvetlenül módot fog találni rá, hogy legalább egyetlen méceszt meggyújtson a tudtalanság vi-
gasztalanul szomoru éjszakájában, melyben a lelkek ezrei, milliói tévelyegnek.

Ti, fiatal lányok, akiknek élete a férjvadászás fátalmai-
ban merül ki, ti hervadó hajadonok, akiknek reményeit letörte a háboru, ti intelligens, nagyszívű asszonyok, akik női találékony-
sággal módját tudjátok ejteni, hogy hetenkint egy-két órára sza-
baddá tegyétek magatokat, ti őszbe boruló özvegyek, akik már
leszámoltatok az étellel és ti többiek is mindnyájan, akik szere-
tetet kívánó, szeretetet adó élettartalom után vágyakoztok: jőj-
jetekek a külvárosok testi-lelki nyomortanyáira, a papot sohasem
látó falvak, tanyák népe közé, amelyek serdülő gyermekei a jövő
évtizedek rémei, aláásói lesznek, ha kezükbe nem adjátok a kate-
kizmust, ha meg nem gyújtjátok a krisztusi szeretet tüzét azok-

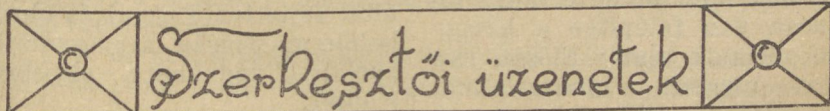
ban a szegény szivekben, amelyekben ma a gyűlölet kénköves lángja izzik. Ne panaszkodjunk! Ne sóhajtozzunk! Tettekre van szükség. Ti világiak, ti asszonyok, ti nem misézhettek, nem oszthatjátok ki a szentségeket, de taníthatjátok azt a népet, amelyről Krisztus azt mondta egykor: „Szánom a sereget”. Szánjátok ti is a sereget! Gyujtsatok világosságot lelkük éjjelében, mutassátok meg nekik a Világossághoz vezető utat. Szánjátok őket, segítsetek rajtuk! Istenem, milyen boldog ország volna ez a mi szerencsétlen hazánk, ha minden katolikus asszonyunk, leányunk azt mondhatná: Én is szánom a sereget. Dolgozni akarok azért, hogy jobba, boldogabbá lehessenek azok, akik ma talán önhibájukon kívül tudatlanságban, félrevezetésben, lelki éjszakában tévelyegnek.

P. L.

A Tudósító Kölcsonkönyvtárából.

Abonyi: A betyár kendője.
 Bársony: Este.
 Courths Mahler: Piros rózsák.
 Dreiszinger: Népiskolai neveléstan.
 Eötvös József: Költemények, színművek.
 Erdélyi Pál: Kurucz költészet.
 Ehrhardt: Der Katholizismus.
 Fraknoi: Egyháznagyok a magyar kö-zépkorból.
 Herczeg: Bizánc.
 Heine: Gedichte.
 Istvánffy: Utasítás a szőlőoltvány meg-védésére.
 Jókai: Két menyegző.
 Zathureczky: Emlékezzünk régiekről.
 Kölcsey: Beszédek.
 M. Leblanc: Az arany háromszög.
 Mikszáth: A tekintetes vármegye.

May Károly: Bagdadtól Stambulig.
 Nagyfejeő: Terézia karmelita apáca ön-életrajza.
 Nansen: Mária.
 Mayer: Száz versecske.
 Prónay: A magyar irodalom története.
 Prohászka: Konferencia beszédei.
 E. Rod: A vérpad lépcsőjén.
 Raich: Shakespeare és a katolikus val-lás.
 Sebesztha: Deák Ferenc.
 Surányi: A vizözön.
 Schmidt: Erstkommunikanten Unter-richt.
 Schaffmacher: Világosság a sötétségben.
 Verne: Utazás a hold körül.
 Ezeréves Magyarország.

Bérmaszülő, Szeged.

Egyszerű sötét ruha, fehér nyakkendő a fiuknál; át nem lát-szó, a testet egészen fedő fehér ruha a leányoknál. A fogadalmi templom az öltözet dolgában nem tévesztendő össze valamely hangversenyteremmel! Kar, mell

fedve legyen! A szentség méltó-sága nem tűri a ledér öltözési módot. Ugyanez áll a bárma-anyák öltözkékére is. (Ezt pedig azért irtuk ide, hogy a kedves szülők már most vegyék figye-lembe, mikor bérmálkodó leány-káik öltözetét megrendelik.)

KÖNYVISMERTETÉS.

Marczell—Koszterszitz:

A kemény parancs.

Végre. Ezzel a szóval teszi le az ember ezt a könyvet. Végre egy igazán hasznos munka, mely alkalmas arra, hogy a nemi ösztön százkaru polypjával harcoló ifjúságnak hathatós védelmet nyújtson.

Dr. Tóth Tihamér ez irányu műve „A Tiszta Ifjúság” ugyan hatalmas kezdeményezés volt e téren és nagy elterjedtsége és közkedveltsége az ifjúság között kezeskedik róla, hogy sok áldásnak vált forrásává, de ez a könyv bizonyos haladást jelent még ahhoz is. Míg amannak szerzője inkább a középiskolai ifjúságot tartotta szem előtt, addig ez a könyv azokból a sorozatos előadásokból keletkezett, melyeket a fenti szerzők és a Szent Imre kollegium néhány elüljárója az egyetemi ifjúság részére tartottak. Nyelvezete azonban éppen nem elvont, hanem oly élénk és élvezetes, hogy középiskolák felső osztályos növendékei vagy más hasonló koru ifjak is élvezettel és tanulságos lélekkel forgathatják.

A több mint ötven előadás logikusan van felépítve a következő alcímek alatt: Előszó írta maga megyés főpásztorunk. Bevezetés: megállapítja az erkölcsi törvényt. I. Szembe a Törvényhozóval: Lázado lépések. A százarcu bűn. Ez a rész különösen tanulságos mikor rámutat azon veszélyekre, melyeket a nagy város élete, az utca, a művészet álarca, a mozi, színház, a dal, a nyomtatott betű, sokszor

pedig a nagyképű tudományos megállapítások is nyujtanak. A lélek szentélyében győzött a bűn. A rész címe: A törvényhozó fáklyája mellett: Tiszta élet. Tiszta ifjúság, Tiszta szerelen, Tiszta házaselet, Áldozatos élet.

Aki tudja, hogy mily óvatosan kell a nevelőnek és szülőnek a nemi felvilágosítás nehéz munkáját végeznie, és mily szakavatott kézzel kell ehhez a kérdéshez nyulnia, nehogy jót akarván is kárt tegyen, az megbecsülhetetlen értékűnek fogja e könyvet mondani. Oly nevelők irták e művet, kik az életet nyitott szemmel nézik, kik ismerik az ifjúság vívódásait, ismerik különösen a gyóntatószékből azokat a veszélyeket, melyek soknak bukását előidézik, olyanok, akik hittel, imádságos lélekkel közelnek e nehéz kérdések megoldásához.

Nem mondunk egyebet csak annyit, hogy ezt a könyvet minden — különösen intelligens — családnak a családi könyvtár részére okvetlenül meg kell vennie. Okulhatnak belőle a szülők és nevelők, akiknek látóköre e kérdés körül e könyv olvasása által föltétlenül tágul és okulhat belőle az ifjúság, a magyar jövő, melynek védelmére elsősorban íródott.

Felelős szerkesztő:

vitéz Máriaföldy Márton dr.

A lapot szerkeszti:

Balogh István

Felelős kiadó: **Szeged-belvárosi plébánia és a Katolikus Családok Szövetsége.**